

Dato 30. juni 2014

Dokument 14/06541  
Side

## Vejbelysning på K vej

I har i brev af 28. april 2014 klaget over Kommunens beslutning om opsætning af vejbelysning på kommunevejen K vej.

I skriver blandt andet, at

- antallet af nye lamper ikke svarer til det, som kommunen oprindeligt havde oplyst ville blive sat op
- jeres udtrykkelige ønske var, at lampen mellem K vej 4 og 6 blev bevaret
- I havde oplyst kommunen om, at I ønskede at betale for en ekstra lampe, men at kommunen ikke har forholdt sig til dette
- de nye lamper ikke lyser med en tilfredsstillende effekt, og at
- K vej er trafikeret med sårbare trafikanter og derfor har brug for mere belysning.

Vi har den 11. juni 2014 sendt udkast til afgørelse i sagen. Hertil har vi ikke modtaget bemærkninger.

### Vores afgørelse

Vi kan ikke tage stilling til jeres klage over Kommunens beslutning om antallet af nye master eller placeringen af disse.

Dette skyldes, at denne beslutning ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Kommunens afgørelse om ikke at ville opsætte en ekstra mast ud for jeres ejendom er lovlig.

### Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan afgøre, om kommunen har truffet en lovlig *afgørelse* efter vejloven<sup>1</sup>, jf. lovens § 4, stk. 1. Vi har derimod ikke mulighed for at tage stilling til kommunens beslutninger om driften af dens veje (faktisk forvaltningsvirksomhed), fordi disse beslutninger ikke er afgørelser i forvaltningsretlig forstand.

---

<sup>1</sup> Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 1048 af 3. november 2011, som ændret ved lov nr. 613 af 18. juli 2012 og lov nr. 169 af 26. februar 2014 om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje.

For så vidt angår afgørelser kan vi som klagemyndighed kun tage stilling til retlige spørgsmål, jf. lovens § 4, stk. 1.

Vi kan således kun tage stilling til, om afgørelsen er lovlig, men ikke til kommunens skøn inden for lovens rammer.

Vi kan derfor ikke tage stilling til, om kommunens beslutning om ikke at ville opsætte en ekstra mast, som I betaler for, er rimelig eller hensigtsmæssig.

Det betyder, at vi kan tage stilling til, om afgørelserne er lovlige, men ikke til kommunens skøn og vurderinger inden for lovens rammer, og dermed heller ikke til, om disse skøn og vurderinger er rimelige eller hensigtsmæssige.

Vi tager endvidere stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven<sup>2</sup>, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

### **Hvad er en afgørelse**

En forvaltningsretlig afgørelse er en beslutning, hvor en myndighed i forhold til en bestemt adressat eller en afgrænset kreds af adressater ensidigt fastsætter, hvad der er eller skal være ret i det konkrete tilfælde.

Uden for det forvaltningsretlige afgørelsesbegreb falder sagsbehandlingen i forbindelse med faktisk forvaltningsvirksomhed.

### **Faktisk forvaltning**

Faktisk forvaltning kan bedst beskrives som udførelse af de praktiske opgaver, kommunen skal varetage. Eksempler på en kommunes faktiske forvaltning er pasning og vedligeholdelse af kommunens veje med udstyr, herunder støjskærme, træer, lamper mv. For at gennemføre disse opgaver, må der nødvendigvis træffes en række beslutninger, f.eks. om der skal etableres ny belysning. Disse beslutninger er ikke afgørelser.

Kommunen bestemmer, om den skal udføre arbejder, og hvilke arbejder den skal udføre på sine veje, jf. vejlovens § 10, stk. 2.

Det er derfor kommunen, der bestemmer, hvordan en kommunevej som K vej skal indrettes. Den fastsætter også, om der skal etableres vejbelysning, og hvor på vejen den skal placeres af hensyn til færdslen og naboerne mv.

Denne beslutning er faktisk forvaltningsvirksomhed og dermed ikke en afgørelse. Vi kan derfor ikke tage stilling til beslutningen og må afvise din klage over, hvordan kommunen indretter vejbelysningen på K vej.

---

<sup>2</sup> Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

### **Vejlovens bestemmelser om særlig råden**

Det kræver kommunens tilladelse at anbringe materiel, materialer, løsøregenstande og lignende, f.eks. opsætning af lysmaster, på kommuneveje. Det følger af vejlovens § 102, stk. 1.

### **Muligheden for egenbetaling af en ekstra lysmast**

Det fremgår af notat vedrørende henvendelser om renoveringen af gadelyset på K vej, at I på et møde den 27. marts 2014 oplyste, at I ønskede en tilbagemelding på muligheden for egenbetaling for opsætning af en ekstra mast.

Vejloven er ikke til hinder for, at vejbestyrelsen indgår aftale med grundejere om anlæg, drift og vedligeholdelse af ekstraordinære foranstaltninger vedrørende vejbelysningen.

Kommunen har oplyst, at den i forbindelse med jeres tilbud om at betale for opsætning af en ekstra lysmast har vurderet, at den ikke mener, at gadebelysningen kan optimeres, hvis den enkelte grundejer gives lov til at bestemme placering af master gennem egenbetaling. Hertil kommer, at kommunen mener, at administration af drift og vedligeholdelse vil blive vanskelig og omkostningskrævende.

Vi forstår kommunen således, at vejtekniske (belysningstekniske) og administrative hensyn taler imod, at der bliver opsat en ekstra mast ud for jeres ejendom, samt at den foreslåede mastefordeling giver den bedste løsning for så vidt angår vejbelysning. Denne vurdering kan vi ikke tage stilling til. Jf. ovenfor om vores kompetence.

Vi mener ikke, at kommunen har varetaget usaglige hensyn i forbindelse med sit afslag på at opstille en ekstra lysmast mod betaling.

### **Konklusion**

Vi kan ikke tage stilling til jeres klage over Kommunens beslutning om antallet af nye master eller placeringen af disse.

Dette skyldes, at denne beslutning ikke er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand.

Kommunens afgørelse om ikke at ville opsætte en ekstra mast ud for jeres ejendom er lovlige.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

### **Frist for anlæg af sag ved domstolene**

Hvis I ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse om afslag på at opsætte en ekstra lysmast mod betaling eller til vores afgørelse i klagesagen, skal sagen anlægges inden 6. måneder fra modtagelsen af denne afgørelse, jf. vejlovens § 4, stk. 6, 2. punktum.